

โครงสร้างพยางค์ภาษายวนในอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา*

สิทธิศักดิ์ พรหมสิทธิ์¹ สมบูรณ์ โสติดอนันต์² ธนาภัสสร์ สนธิรักษ์³
รุ่งนภา ทับขุนทด⁴ กันต์ภูษิต วิโรจะ⁵

(วันที่รับบทความ: 10 กรกฎาคม 2568; วันที่แก้ไขบทความ: 20 สิงหาคม 2568; วันที่ตอบรับบทความ: 21 สิงหาคม 2568)

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาโครงสร้างพยางค์ภาษายวนในอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อรวบรวมและแบ่งหมวดหมู่คำตามโครงสร้างพยางค์ภาษายวนในอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมาโดยศึกษาข้อมูลจากผู้บอกภาษาที่เน้นเจ้าของภาษา (Key Informant) มาเก็บรวบรวมคำ ระบบเสียงภาษายวนและนำมาวิเคราะห์สรุปข้อมูลตามทฤษฎีภาษาศาสตร์พรรณนา (Descriptive Linguistics) จากบทความสรุปได้ว่าโครงสร้างภาษายวนในอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมาจะมี 3 แบบ คือ โครงสร้างพยางค์เดี่ยว (Monosyllabic Pattern), โครงสร้างสองพยางค์ (Disyllabic Pattern), โครงสร้างหลายพยางค์ (Polysyllabic Pattern)

คำสำคัญ: โครงสร้างพยางค์, ภาษายวน, ภาษาถิ่น, อำเภอสีคิ้ว

* บทความวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา, 2568

¹ อาจารย์ ดร., สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา, E-mail: sitthisak.prom@mcu.ac.th

² ประธานบริษัท, บริษัท คุณรักษ์ จำกัด

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

⁴ อาจารย์, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

⁵ ผู้เชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบคุณภาพและค่า, บริษัท ดีคส์ สปอร์ตติ้ง กู๊ดส์

The Pattern Structure of the Yuan Language in Sikhio District, Nakhon Ratchasima Province*

*Sitthisak Promsit¹ Somboon Sotthi-Anan² Thanaphat Sonthirak³
Roongnapa Tabkhoontod⁴ Kanphusit Viroja⁵*

(Received: July 10, 2025; Revised: August 20, 2025; Accepted: August 21, 2025)

Abstract

The objectives of this academic article were to 1) Study the syllable structure of Yuan Dialect in Sikhio District, Nakhon Ratchasima province, and 2) compile the collected data into a systematic framework of these syllable structure of Yuan Dialect in Sikhio District, Nakhon Ratchasima province. Documentary Yuan dialect data was derived from key informants, books, documents, and texts on the Yuan dialect of word analysis, sound system descriptions and related research. Then, the collected data were analyzed and summarized based on the principles of descriptive Linguistics. The results of the study indicated the three structural patterns: the Monosyllabic pattern, the Disyllabic pattern, and the Polysyllabic pattern.

Keywords: Pattern Structural, Yuan Dialect, Dialects, Sikhio District

* The Article from Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhonratchasima Campus, 2025

¹ Lecturer, Dr., Department of Foreign Languages, Faculty of humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhonratchasima Campus,
E-mail: sitthisak.prom@mcu.ac.th

² Chairman, Khoonraksa Co., Ltd.

³ Asst. Prof. Dr., Department of Foreign Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University

⁴ Lecturer, Department of Foreign Languages, Faculty of humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhonratchasima Campus

⁵ Quality Assurance Specialist and Interpreter, Dick's Sporting Goods Company

บทนำ

นครราชสีมาเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นของตนเองทั้งด้านวัฒนธรรม ประเพณี และ “ภาษาโคราช” เป็นของตนเอง ซึ่งแตกต่างจากชาวภาคอีสานทั่วไป ขณะเดียวกันแต่ละอำเภอก็จะมีวัฒนธรรม ประเพณีที่ไม่เหมือนกัน เนื่องจากชาวบ้านมีเชื้อสายต่างกันมาแต่โบราณ โดยเฉพาะที่ ตำบลสีคิ้ว อำเภอสีคิ้ว ที่นี้จะมีวัฒนธรรมประเพณีคล้ายกับชาวภาคเหนือ สังเกตได้จากถาวรวัตถุภายในวัดใหญ่สีคิ้ว ซึ่งจะมี ปรากฏเจดีย์ทรงคล้ายประเทศพม่า รวมทั้งพระประธานภายในวัดก็คล้ายศิลปะพม่า และที่สำคัญมีการสร้าง บ้านทรงโบราณอนุรักษ์ไว้ภายในวัดด้วย 1 หลัง ซึ่งโดดเด่นสวยงามจนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ แห่งหนึ่งของอำเภอสีคิ้วไปแล้ว คำว่า ขวน หรือ ไท-ขวน ตามตำนานมาจากคำว่า ‘ขวน’ หรือ ‘โยนก’ เป็นกลุ่มใหญ่ที่อยู่ทางภาคเหนือของไทยตั้งบ้านเรือนในลุ่มน้ำโขงตอนใต้ หรืออำเภอเชียงแสนในปัจจุบัน ต่อมา พ.ศ. 2347 พม่ายึดครองเชียงใหม่ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกฯ โปรดเกล้าให้ หลวงเทพหริรักษ์และพระยามราชยกทัพไปตีเมืองเชียงแสน ภายหลังรวบรวมผู้คนจำนวนหนึ่งลงมายัง กรุงเทพฯ และตั้งบ้านเรือนในจังหวัดราชบุรี สระบุรี ในช่วงเวลาดังกล่าวต้องมีการตั้งกองโคเพื่อเป็นสัตว์ พาหนะขนส่งเสบียงยามสงคราม โดยมีกองโคใหญ่ที่สุดใกล้ลำน้ำ “ลำตะคอง” จนมีการสร้างบ้านแปงเมือง กลุ่มชาวขวน, ไท-ขวนจึงกระจายในหมู่บ้านต่าง ๆ รวมถึงบริเวณอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมาในปัจจุบัน (Department of Public Relations, 2024)

ขวน, ไท-ขวน หรือ ไทยโยนก ซึ่งอยู่ทางเหนือได้อพยพเข้ามาอยู่ที่ อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา 2 ทาง คือ กลุ่มแรกอพยพจากทางเหนือมาอยู่ที่ อ.เสาไห้ จ.สระบุรี ต่อมาเจ้าเมืองสระบุรีต้องการตั้งกองเลียงโกนม ที่เมืองนครจันทิก จึงได้แบ่งครอบครัวชาวไท-ขวนจากอำเภอเสาไห้ไปอยู่ที่อำเภอสีคิ้ว ส่วนอีกกลุ่มหนึ่ง อพยพมาจากเวียงจันทน์ (Chotisookrat, 1969)

ภาษาขวน จังหวัดนครราชสีมา พบมากในอำเภอสีคิ้ว เป็นภาษาในตระกูลไต (Tai Family) ตระกูลภาษาคำไต (Kam-Tai family) ในกลุ่มภาษาไทกลุ่มแม่น้ำโขงตอนกลาง (Central Mekong River Group) ชื่อว่าลานนา (Lanna), ขวน (Yuan) หรือกำเมือง

เนื้อเรื่อง

การแบ่งโครงสร้างของพยางค์ภาษาขวนในอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา จำเป็นต้องยึดหลัก ตามแบบหลักภาษาศาสตร์ภาษาไทย (Pankhuenkhat, 2011, pp. 103-107) และ (Panupong, 1983, pp. 2-9) จึงต้องแบ่งไปตามประเภทคำในภาษาไทย โดยแบ่งประเภทของพยางค์ออกเป็น 3 แบบ คือ

1. โครงสร้างพยางค์เดียว (Monosyllabic Pattern)
2. โครงสร้างสองพยางค์ (Disyllabic Pattern)
3. โครงสร้างหลายพยางค์ (Polysyllabic Pattern)

เฉพาะจะเน้นการศึกษาลักษณะโครงสร้างพยางค์ภาษายวน อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา จึงจำเป็นต้องศึกษาโดยอาศัยลักษณะคำต่างๆที่มีอยู่ในภาษาไทยทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวโดยกำหนดสัญลักษณ์ใช้แทนหน่วยเสียงต่างๆที่เป็นส่วนประกอบของพยางค์ ดังนี้

C(C) = แทนหน่วยเสียงพยัญชนะต้น

V = แทนหน่วยเสียงสระเสียงต้น

VV = แทนหน่วยเสียงสระเสียงยาวและสระประสม

N = แทนหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นพยัญชนะนาสิก /m n ŋ/ หรือ อักษร สระ /w y/

S = แทนหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่เป็นพยัญชนะเสียงหยุด /p t k ʔ/

T = แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์

1 = แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์สามัญ

2 = แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์เอก

3 = แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์โท

4 = แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตรี

5 = แทนหน่วยเสียงวรรณยุกต์จัตวา

1. โครงสร้างคำพยางค์เดี่ยว (Monosyllabic pattern)

โครงสร้างพยางค์เดี่ยวใน ภาษายวน อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา แบ่งออกเป็น 4 แบบดังนี้

1.1 โครงสร้างแบบที่หนึ่ง C(C)V^{T1-4}

1.2 โครงสร้างแบบที่สอง C(C)VV^{T1-4}

1.3 โครงสร้างแบบที่สาม C(C)V(V)N^{T1-5}

1.4 โครงสร้างแบบที่สี่ C(C)V(V)S^{T2,3,4}

ลักษณะโครงสร้างทั้ง 4 แบบนี้ ถือเป็นโครงสร้างหลักซึ่งสามารถแตกย่อยออกไปอีกตามรูปแบบและเสียงวรรณยุกต์ดังนี้

1.1 โครงสร้างพยางค์เดี่ยวแบบที่หนึ่ง C(C)V^{T1-4}

โครงสร้างแบบนี้ ประกอบด้วยหน่วยเสียง 3-4 หน่วยเสียง คือ (1) หน่วยเสียงพยัญชนะต้น พยางค์ (2) หน่วยเสียงพยัญชนะเสียงสั้นและ (3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์สามัญ เอก โท หรือตรี และโครงสร้างพยางค์ลักษณะนี้ จะปรากฏกับพยางค์แรกของคำสองพยางค์แท้ (Disyllabic words) เท่านั้น โดยไม่ปรากฏในคำพยางค์เดี่ยวโดยทั่วไป สำหรับการออกเสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นี้มักจะไม่นับเสียง (Unstressed) จึงเป็นเสียงวรรณยุกต์สามัญเป็นส่วนใหญ่ แต่ถ้าเน้นเพียงเล็กน้อยก็จะเป็นเสียงเอกหรือโท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพยัญชนะต้นเป็นอักษรชนิดใดในภาษาเขียน กล่าวคือ ถ้าเป็นอักษรสูงหรือกลางมักเป็นเสียงเอกหรือเสียงสามัญ และถ้าเป็นอักษรต่ำมักจะเป็นเสียงสามัญหรือโท

ลักษณะโครงสร้างพยางค์ที่ขีดเส้นใต้ได้ สามารถจำแนกได้เป็น 2 แบบ ตามเสียงวรรณยุกต์ ดังนี้

1) CV^{T1,2,4} เช่น

/ta⁴ p^haan¹/ [ตะพาน] “สะพาน”

/ma² la²/ [มะละ] “มะระ”

2) CV^{T4} เช่น

/ka⁴ tuu³/ [กะตู่] “เดือน”

1.2 โครงสร้างพยางค์เดี่ยวแบบที่สอง C(C)V^{T1-4}

โครงสร้างแบบนี้เรียกว่า พยางค์เปิด ประกอบด้วยหน่วยเสียงอย่างน้อย 3 หน่วยเสียง อย่างมากไม่เกิน 4 หน่วยเสียง คือ (1) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว (2) หน่วยเสียงสระเสียงยาวหรือสระประสม ซึ่งเป็นแกนของพยางค์และ (3) หน่วยเสียงวรรณยุกต์^{1,2,3,4} ตัวอย่างคำที่ขีดเส้นใต้ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 4 แบบ ดังนี้

1) C(C)V^{T1-4} เช่น

/may⁴ p^huu²/ [ไม้ผู่] “ไม้กวาด”

2) C(C)V^{T2} เช่น

/nii² loo⁴/ [นี หรือด] “ต่ำ, เตี้ย”

/bɔ² nɛɛ²/ [บ่แห่น] “น้อยหน่า”

3) C(C)V^{T3} เช่น

/maa³/ [ม้า] “ม้านั่ง”

/ta⁴ k^hee³/ [ตะเข้] “จรเข้”

4) C(C)V^{T4} เช่น

/la² k^hoo⁴/ [ละ ค้อ] “เฟิ่น”

1.3 โครงสร้างพยางค์แบบที่สาม CV(V)N^{T1-5}

โครงสร้างแบบนี้เรียกว่าพยางค์เป็น (คำเป็น) ประกอบด้วยหน่วยเสียง 4 หน่วยเสียง อย่างมากไม่เกิน 5 หน่วยเสียงคือ (1) หน่วยเสียงพยัญชนะต้น (2) หน่วยเสียงสระเดี่ยวหรือสระประสม (3) หน่วยเสียงที่เป็นพยัญชนะท้ายที่เป็นพยัญชนะนาสิก (N) /m ɲ n/ หรืออัมสระ /w y/ และ (4) เสียงวรรณยุกต์¹⁻⁵ โครงสร้างพยางค์ลักษณะนี้สามารถจำแนกออกเป็นแบบต่าง ๆ ได้อีก 2 แบบตามตัวอย่างคำที่ขีดเส้นใต้ ดังนี้

1) CVN^{T1-5} เช่น

/kin⁵/ [กิน] “กิน”

/haŋ¹/ [ฮัง] “รัง”

2) CVVN^{T1-5} เช่น

/tɔɔŋ ⁴ /	[ต็อง]	“ท้อง”
/fɔɔŋ ⁴ /	[ฟ็อง]	“rieb”

1.4 โครงสร้างพยางค์เดี่ยวแบบที่สี่ CV(V)S^{T 2,3,4}

โครงสร้างพยางค์แบบนี้เรียกว่า พยางค์ตาย (คำตาย) ประกอบด้วยเสียงหน่วยเสียง 4 หน่วยเสียง และอย่างน้อยไม่เกิน 2-3 หน่วยเสียง คือ (1) หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว (2) หน่วยเสียงสระเดี่ยวหรือสระประสม (3) หน่วยเสียงที่เป็นพยัญชนะท้ายเป็นพยัญชนะเสียงกัก(S)/p t k ʔ/ และวรรณยุกต์^{2,3,4} โครงสร้างแบบนี้สามารถจำแนกออกเป็นโครงสร้างรายย่อยแบบต่าง ๆ ได้อีก 2 แบบ ดังนี้

1) CVS^{T2,3,4} เช่น

/bak ² kuut ⁴ /	[บั๊กกูต]	“มะกรูด”
---------------------------------------	-----------	----------

2) CVVS^{T2,3,4} เช่น

/huup ³ /	[ฮูป]	“รูปภาพ”
/kəp ² /	[เกิบ]	“รองเท้าแตะ”

2. โครงสร้างคำสองพยางค์ (Disyllabic pattern)

โครงสร้างคำสองพยางค์ของภาษายวน อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1) โครงสร้างสองพยางค์แท้ และ 2) โครงสร้างสองพยางค์เทียม

2.1 โครงสร้างสองพยางค์แท้ (Disyllable)

โครงสร้างคำสองพยางค์แท้ของภาษายวน อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา มีลักษณะสองพยางค์ที่แตกต่างกัน คือ พยางค์แรก จะเป็นแบบเดียวกันกับโครงสร้างพยางค์เดี่ยวแบบที่หนึ่งคือ CV^{T1,2,3} จึงประกอบด้วยเสียงสระสั้นและไม่มีพยัญชนะท้ายเป็นตัวสะกดและการลงน้ำหนักเสียงจะเบาว่าคือ ไม่ลงเสียงเน้นเลย พยางค์ที่ 2 ซึ่งจะลงเสียงหนักกว่าพยางค์ที่ 1 ประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวและหน่วยเสียงสระเสียงสั้น /a/ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์สามัญ สำหรับพยางค์ที่สองจะมีโครงสร้างพยางค์เหมือนโครงสร้างพยางค์เดี่ยวแบบใดแบบหนึ่ง ดังโครงสร้าง ต่อไปนี้

พยางค์แรก	พยางค์ที่สอง
CV ^{T2-4}	+ CVV ^{T1-5}
	+ CV(V)N ^{T1-5}
	+ CV(V)S ^{T2-4}

โครงสร้างของคำสองพยางค์นี้ สามารถจำแนกออกเป็น 3 แบบใหญ่ๆ คือ

พยางค์แรก	พยางค์ที่สอง
-----------	--------------

1) CV^{T2-4} + CVV^{T1-5} เช่น

/ka ⁴ taa ³ /	[กะต๋า]	“ตะกร้า”
-------------------------------------	---------	----------

2) $CV^{T2-4} + CV(V)N^{T1-5}$ เช่น

/ta⁴ wan¹ / [ตะวัน] “ดวงอาทิตย์”

/p^haa³ k^hon⁵ / [ฝ้าขน] “ฝ้าเช็ดหน้า”

3) $CV^{T1,2,3} + CV(V)S^{T2,3,4,5}$ เช่น

/bɔ² fak³ / [บ่ฟัก] “ฟักทอง”

/ta⁴ k^hep³ / [ตะเข็บ] “ตะขาบ”

2.2 โครงสร้างคำสองพยางค์เทียม (Mono + Mono Syllables)

โครงสร้างสองพยางค์เทียมของภาษายวน อำเภอสี้คิ้ว มีโครงสร้างเช่นเดียวกับโครงสร้างพยางค์เดียว 2 แบบเรียงกันหรือประสมกัน (Mono + Mono) พยางค์แต่ละพยางค์จะมีลักษณะโครงสร้างพยางค์เดียวแบบใดแบบหนึ่ง อาจเป็นพยางค์ที่มีความหมายหรือไม่ก็ได้ ลักษณะโครงสร้างขึ้นอยู่กับการประสมของโครงสร้างพยางค์เดียวเข้าด้วยกันเป็น 2 พยางค์เทียมแบบใดแบบหนึ่งใน 3 แบบ ต่อไปนี้

1) $CV^{T1-5} + CV(V)N^{T1-5}$ เช่น

/k^hii³ poom² / [จีโป้ม] “ลูกกบ”

/ta⁴ kim³ / [ตะกิม] “จิ้งจก”

2) $CV^{T1-5} + CV(V)S^{T2,3,4}$ เช่น

/ta⁴ k^hep³ / [ตะเข็บ] “ตะขาบ”

/bɔ² fak³ / [บ่ฟัก] “ฟักทอง”

3) $CV^{T1-5} + CVV^{T1-5}$ เช่น

/ka⁴ taa³ / [กะต้า] “ตะกร้า”

3. โครงสร้างคำหลายพยางค์ (Polysyllabic pattern)

โครงสร้างคำหลายพยางค์ของภาษายวน อำเภอสี้คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา หมายถึง โครงสร้างพยางค์ของคำประสมตั้งแต่ 3 พยางค์ขึ้นไป ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า โครงสร้างพยางค์เดี่ยว (Mono) และสองพยางค์ (Dis) แบบใดแบบหนึ่งมาประสมกันหรือเรียงกันในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ลักษณะของโครงสร้างพยางค์หลายพยางค์ จึงมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับจำนวนพยางค์ ในที่นี้จะนำเสนอโครงสร้างพยางค์หลายพยางค์มาวิเคราะห์ ดังนี้

โครงสร้างหลายพยางค์

ลักษณะของโครงสร้างคำหลายพยางค์ของภาษายวน อำเภอสี้คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา เกิดจากการประสมระหว่างโครงสร้างพยางค์เดี่ยวล้วน ๆ ตั้งแต่ 3 พยางค์ขึ้นไป ประสมระหว่างสองพยางค์ และพยางค์เดี่ยว รวมเป็น 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่หนึ่ง Mono+Mono+Mono

2) แบบที่สอง Dis+Mono+Mono

3) แบบที่สาม Mono+Dis+Mono

โปรดสังเกตตัวอย่างคำที่มีโครงสร้างหลายพยางค์ ทั้ง 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่หนึ่ง Mono + Mono + Mono เช่น

/pii3lua1kin5khaw2/	[ปี้ลัวกินเข้า]	“พื้สะไก้กินข้าว”
/paa5pay1?e?w2 /	[ป่าไปแอ่ว]	“พาไปเที่ยว”

2) แบบที่สอง Dis + Mono + Mono เช่น

/?a2ya4yan5 /	[อะยะหยัง]	“ทำอะไร”
/b?2khaam5waan5/	[บ่ขามหวาน]	“มะขามหวาน”

3) แบบที่สาม Mono + Dis + Mono เช่น

/khon1?a2ya?5 /	[คนอะหยั่ง]	“คนอะไร”
/?ot2day3hua5b?2day3/	[อดได้หั่วบ่ได้]	“กลั่นหั่วเราะม่อยู่”

บทสรุป

ภาษายวนในอำเภอสีคิ้ว มีข้อสรุปผลการศึกษาและจัดรวบรวมคำศัพท์ตามโครงสร้างทางภาษา ได้ผลการศึกษาดังนี้ คือ 1. โครงสร้างพยางค์เดียว (Monosyllabic Pattern) 2. โครงสร้างสองพยางค์ (Disyllabic Pattern) 3. โครงสร้างหลายพยางค์ (Polysyllabic Pattern) และภาษายวนในอำเภอสีคิ้ว มีระบบคำ ระบบเสียง โดยเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ที่มี 5 หน่วยเสียง คือ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรีและเสียงจัตวา จึงมีความแตกต่างทั้งเสียงและโครงสร้างภาษาเมื่อเทียบกับภาษาถิ่นอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

บทความนี้เลือกเอาภาษาถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีความแตกต่างไปจากภาษาถิ่นอื่น ๆ ผู้ที่สนใจในภาษาถิ่นสามารถนำไปเป็นแบบเพื่อรวบรวมระบบโครงสร้างหรือเปรียบเทียบกับภาษาไทยถิ่นอื่นที่ท่านมีความสนใจสามารถนำไปต่อขอคำให้สมบูรณ์ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Chotisookrat, S. (1969). Thai Yuan-city people. Bangkok: Odeonstore. (In Thai).
 Department of Public Relations (May 15, 2024). *Ban Yuan Cultural Tourism Community, Nakhon Chanthuek, Nakhon Ratchasima Province*. Retrieved June 23, 2023, from <https://www.prd.go.th/th/content/category/detail/id/31/iid/287822> (In Thai).
 Pankhuenkhat, R. (2011). *Thai Linguistics*. Bangkok: Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (In Thai).
 Panupong, W. (1984). *A pilot project on geography vocabulary in Nakhon Ratchasima Province*. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai).
